

Comença l'estiu

Romà Casanova, bisbe de Vic

Des del 21 de juny ha començat l'estiu meteorològic i, per la seva banda, les vacances escolars ens assenyalen clarament aquest període estacional. De fet, passat Sant Joan, per al sentir comunitari ja és ben bé estiu, amb les seves característiques pròpies dins la nostra cultura que marquen els nostres hàbits quotidians: el menjar, el vestir, el descans, el lleure, les festes majors, el lloc de residència... Les activitats pastorals de les nostres parròquies i associacions també queden alterades en aquests dos mesos llargs. Per això mateix, les ofertes que els responsables de les comunitats hem de fer en aquest no menyspreable temps de l'any, així com els missatges que hem de donar, són importants, perquè —com és evident— un cristià ha de fer vacances —si li és possible—, però mai no ha de suspendre la seva vida espiritual. Sempre i en tot lloc un cristià ha de viure la seva fe; també, evidentment, a l'estiu. Què significa això?

Un cristià ha de fer vacances —si li és possible—, però mai no ha de suspendre la seva vida espiritual

Primer de tot, no oblidar la importància de la missa dominical. Un cristià sempre ha de desitjar i cercar la celebració del diumenge, amb l'Eucaristia com a centre. Siguem on siguem, tant en la nostra parròquia o en un altre lloc, no podem organitzar el diumenge sense tenir presents els horaris de les celebracions de la santa missa. El temps d'estiu per a molts és un període de descans que permet una dedicació més àmplia a la lectura i a la pregària personal. Tenir a les nostres mans la Sagrada Escriptura i algun altre llibre d'espiritualitat cristiana donarà millor sentit al nostre descans i ens ajudarà a enfortir la nostra fe.

No podem tampoc oblidar que el temps de vacances del cristià no és per a conrear el nostre ego oblidant-nos dels altres. Les relacions personals s'han de vetllar tothora; durant les vacances, encara més, si pot ser. És trist constatar que els trencaments familiars augmenten en el temps vacacional. Les relacions personals demanen sempre respecte mutu, agraïment en les coses petites i perdó ofert i donat, perquè ningú no és perfecte.

La caritat feta servei i atenció als més necessitats i vulnerables és cosa pròpia de tot temps; també de l'estiu. La caritat no fa vacances. Els serveis eclesials en aquest camp s'han de mantenir. L'atenció als malalts i ancians, tant per part de les comunitats cristianes com de les famílies, no pot pas cessar. L'estiu, les vacances han de ser el temps oportú per a viure el que més ens omple el cor: l'amor. Voldria destacar dues ofertes significatives per als infants i joves de la nostra diòcesi per a aquest estiu: les colònies *Aventura't*, que enguany celebren la seva desena edició, i la Jornada Mundial de la Joventut a Lisboa, un pelegrinatge, una festa per al jovent, una expressió de l'Església universal amb la presència de Francesc, papa.

